

Parasha Shelach Lecha - Zend (voor jezelf) uit - 5785
Torah; Bemidbar/Num. 13:1 – 15:41.
Haftarah; Jozua 2:1-24.
Brit Chadasha; Hebreeën 3:7 – 4:11.

Sidra Shelach-lecha beschrijft hoe de twaalf spionnen, die ieder een van de stammen van Israël vertegenwoordigen, het land Israël gaan verkennen.

Na veertig dagen keren ze terug.

Dit is de Parasha van de 'ontmoedigingscampagne'.

- bij terugkeer brengen tien verkenners het volk in twijfel
- door gebrek aan godsvertrouwen zullen volwassenen in de woestijn sterven
- en dat hun kinderen na 40 jaar van omzwervingen Erèts Jisraël binnen zullen gaan
- de offers worden beschreven die in het Mishkan moeten worden gebracht
- waarschuwing voor de gevolgen als de Shabbats rust niet in acht wordt genomen
- en men moet tsitsit vast maken aan de hoeken van hun kleding. Dit is een hulpmiddel om hen te herinneren aan hun verantwoordelijkheid om Torah na te leven.

Het is altijd in de woestijn waar men zijn flesje water breekt.

De Torah geeft ons twee versies van het verhaal over de verkenners.

In deze Parasha is een uitgebreider verslag dan in Deut. 1:19-45.

Na 40 dagen komen ze terug en brengen rijpe vruchten mee.

Tien van de twaalf vertellen dat het land overvloedig is van melk en honing, maar dat er ook reuzen zijn en '*wij waren als sprinkhanen in hun ogen*'.

Jehoshûa en Calev zijn het niet eens en dringen er bij het volk op aan om naar het land te trekken en het te veroveren.

Deze overbekende geschiedenis heeft ook een diepere betekenis. Het betekent een keerpunt op de tocht door de woestijn. De tocht eindigt met een oproep om terug te keren naar Egypte.

De tocht die op dit moment het einde naderde, werd ineens 40 jaar, heel lang dus.

Zo ging de rekening van 40 dagen over in een rekening van 40 jaar.

De twee verspieters die geen bewijzen meebrachten, bleven bewaard om 'levend' vanuit de zevende dag naar de achtste over te gaan. Naar het beloofde land.

De val van de tien verspieters echter sleepte het gehele volk mee. De heelheid breekt.

Men was zover om Jehoshûa en Calev te stenigen, maar de Shechinah van de Eeuwige verscheen in de tent van de ontmoeting, voor al de Israëlieten. (Num. 14:10)

Jehoshûa, zoon van Nun, zoon van de 50.

Het niet begrijpen van de mogelijkheden van een komende wereld, *olam haba**, zien wij ook in onze tijd herhaaldelijk, omdat men steeds tracht met de maatstaven van deze wereld het komende te vatten.

Men vraagt zich af waar alle mensen zullen komen wonen, hoe zij gevoed moeten worden, hoe lang men zal leven, of er nog steeds kinderen zullen worden geboren.

Men wil weten waar de eventueel opgestane doden zullen zijn, welke leeftijd, welk uiterlijk etc,etc.

En op al deze vragen is het met de normen van deze wereld onmogelijk antwoord te geven.

Voor al dit soort vragen past ons de houding van Jehoshûa en Calev.

Men moet vertrouwen op de Eeuwige, op Zijn Woord en men moet wijzen op de vele wonderen die de Almachtige reeds in de schepping heeft gelegd.

We hoeven niet wanhopen door de berichten van de 'toekomstverspieters' in onze tijd.

Als het toekomstbeeld de mens neerdrukt en hem stimuleert om naastenliefde en moraal overboord te gooien omdat men straks toch verdwijnt als een zandkorreltje, is dat een terugkeer naar 'Egypte'.

Van de 40 dagen naar de 40 woestijnjaren terug naar de 4000 jaren slavendienst.

G'd echter laat de gelovige niet ondergaan in de oneindige massa van tijd en ruimte, in 'een land die zijn inwoners verslindt', of vertrappt te worden door de 'reuzen' van technocraten en valse leiders.

Hij geeft ons de Torah, de profeten en de psalmen, de Mashiach Jeshûa in één Woord.

Zou G'd het wonder van de Bijbel aan de mens hebben gegeven om hem daarna te verslinden in een onmenselijke toekomst?

Dan zouden we zijn als Kaïn, zwervend en dolend en als het geslacht van de zondvloed.

Maar met Jehoshûa en Calev kwam men door de woestijn en veroverde het land van de toekomst.

Daar waar het eens begon en zo mogen wij aan de hand van de Mashiach Jehoshûa, Jeshûa gaan van de zeven maal zeven in de achtste dag, de 50; dat is de wereld als de zevende is afgesloten.

De woestijn verlaten en G's rust binnengegaan.

De zevende dag in het eerste scheppingsverhaal is niet beëindigt. In deze wereld, 'de wereld van het doen', *de olam assiah*, voltooid zich de zevende dag.

De Hebreëen schrijver citeert Psalm 95.

De psalm herinnert aan teksten over het gebrek aan geloof van de woestijn generatie

In Hebr. 4:4 lezen we; *'Over de zevende dag heeft Hij immers ergens gezegd:'*

'Ergens' zo wordt uitgelegd slaat op Genesis 2:2, waar het werkwoord 'rusten' wordt gebruikt om G'ds rust op de zevende dag te beschrijven.

Echter, G'ds rusten is niet het stoppen van Zijn aanwezigheid in de schepping.

Een tel van Zijn afwezigheid zou alle adem doen staken.

G'ds 'werken' gaat altijd door. (Joh. 5:16,17)

Door het woord 'rust' in de psalm te verbinden met G'ds rust in Gen. 2:2 duidt men 'rusten' als een eschatologische werkelijkheid, waarin de volgelingen van Jeshûa hun erfenis – het eeuwige leven – zullen genieten op de nieuwe aarde. (Psalm 115:16; Openb. 21:1-4)

Ook wordt de messiaanse tijd beschreven als een Shabbat.

"Een lied voor de toekomstige wereld, voor de dag die volkomen Shabbat is, eeuwige rust."

De Hebreëen schrijver spreekt niet over de wekelijkse Shabbat vieringen, maar over de eeuwige Shabbat.

Deze beloften worden ontvangen in het geloof.

"Het geloof legt de grondslag voor alles waarop wij hopen, het overtuigt ons van de waarheid die we niet zien." (Hebr. 11:1 – NBV)

De waarheid die we niet zien, hoort bij de wereld die komt.

In vers 6 wordt het geloof getekend als een houding die G'd waardeert, een zoektocht – Hem zoeken en naderen – gebaseerd op een overtuiging, dat G'd bestaat. Sterker; dat Hij was en is en zal zijn!

Jehoshûa stuurt twee verkenners op pad. Ze krijgen onderdak bij een '*zanah*', de hoer Rachab.

Zij heeft *gehoord* van de wonderen van de Eeuwige en wordt met haar familie bewaard.

Shama en Shamar. Horen en bewaren. Dat doet het Woord in de woestijn. Dawar en Midbar.

De reddende gerechtigheid van G'd lijkt ver weg in deze tijd.

De wereld is een woestijn van leegheid met rotsblokken van haat tegen Zijn geliefde.

Jesaja mag profeteren; "Want de Eeuwige zal Tsion troosten Hij zal al haar puinhopen troosten. Hij zal haar woestijn maken als Eden, haar wildernis als de hof van de Eeuwige.

Vreugde en blijdschap zal daarin gevonden worden, dankzegging en luid psalmgezang." Jes 51:3.

De woestijn zal bloeien en de steppe juichen en jubelen.

Wij mogen meedoen, uit genade, achter de Shaliach, de Gezondene aan. (Joh. 5:23-38)

Fêdde.

Bronnen; De Studie Bijbel, Harvey J. Fields – Torah commentaar, F. Weinreb – De Bijbel als Schepping, Nieuwe testament met Joodse toelichtingen en mijn eigen gedachten.

* De uitdrukking Olam Ha-Ba (Hebreeuws: העולם הבא, HaOlam HaBa) betekent 'Toekomstige wereld.. Olam Ha-Ba kan verwijzen naar de wereld na de komst van de Messias en het Messiaanse tijdperk, zoals het traditioneel wordt geïnterpreteerd, of naar het hiernamaals.

Zenden – shalach. Afgezant – shaliach - Hebr. 3:1; Jeshûa apostel en Hogepriester.. Apostelen – shalichim.